

WSTĘP

Dwutomowa *Polonistyka bez granic* pod redakcją Ryszarda Nycza, Władysława Miodunki i Tomasza Kunza wydana w 2011 roku już samym tytułem przekonuje, że polonistyka na świecie, choć niejedno ma imię, cieszy się nadal niezagrożoną pozycją. Jak przekonuje profesor Władysław Miodunka, polonistyka jest obecna w Europie, Ameryce Północnej i Południowej, na Dalekim Wschodzie, w Australii i w Afryce, ale poszczególne jej ośrodki działają w rozproszeniu i w izolacji, gdyż przez wiele lat dzieliły je granice geograficzne i polityczne, a także granice kulturowe i językowe. To oczywiste zatem, że nauczanie języka polskiego na świecie przybiera różne formy – od podstawowego kursu językowego aż do kilkuletnich studiów języka i kultury. I choć status języka polskiego jako obcego jest bardzo zróżnicowany, należy przyznać, że w glottodydaktyce polonistycznej dużo się zmieniło ze względu na wprowadzenie europejskich standardów do nauczania języków, zyskującą na powszechności ideę interkulturowości oraz funkcjonowanie od kilku lat systemu certyfikacji języka polskiego jako obcego.

Zdajemy sobie sprawę, że poniższe wywiady nie wyczerpują skomplikowanego tematu, jakim jest znaczenie polonistyki na świecie, a jedynie wytyczają przestrzeń dyskusji wokół sygnalizowanych przez rozmówców problemów. Jednak wydaje się, że wartością samą w sobie będzie dla odbiorcy zróżnicowana perspektywa oglądu problematyki polskiej kultury, literatury i języka polskiego. Już sama kolejność wypowiedzi zdaje się poddawać pewnej interpretacji zróżnicowane zadania dydaktyczne – podróż po polonistykach świata proponujemy rozpocząć od naszych najbliższych sąsiadów – Białorusi, Rosji, by przenieść się przez Europę, a więc Węgry, Włochy, Francję, do Stanów Zjednoczonych, a z kolei stamtąd powędrować na Daleki Wschód – do Chin, Korei i Japonii. Być może okaże się, że zainteresowanie uczeniem się języka polskiego jest odwrotnie proporcjonalne do odległości dzielących Polskę od wymienionych krajów polonistycznych peregrynacji...

INTRODUCTION

Two-volume publication *Polish Philology Across Borders* compiled by Ryszard Nycz, Władysław Miodunka and Tomasz Kunz (published in 2011) demonstrates, even by its very title, that the position of Polish Philology in the world, though existing in different forms, is still safe. Professor Władysław Miodunka convincingly asserts that Polish Philology exists in Europe, North and South America, at the Far East, in Australia and Africa, but each individual unit operates in isolation, because for many years it has been separated from others by geographical and political as well as cultural and language borders. It is evident that teaching Polish language in the world takes different forms – basic course for beginners, raising to studies of language and culture lasting several years. Although the status of Polish as a foreign language is not fixed, it is worth acknowledging that in Polonistic glottodidactics much has changed due to introduction of European standards for language education, promotion of the idea of multiculturalism and system of recognition of Polish language as a foreign language.

We do realize that the following interviews do not fully discuss this difficult topic of Polish Philology status in the world today; they only suggest issues for further discussions that result from opinions presented here. It seems however that for readers the very multidimensional perspective of considering Polish culture, literature and language can be valuable. The order in which these interviews are presented already suggests certain interpretation of different didactic aims. We begin our presentation of Polish Philology faculties at closest neighborhood countries (Belarus, Russia), then we move through Europe (Hungary, Italy, France) to the United States and we continue our journey to the Far East (China, Korea, Japan). It may turn out to be that interest in studying Polish language is inversely proportional to the distance from Poland...